

МАРУЩАК Павло Григорович

Випускник агрономічного факультету (1981)

Директор ТОВ «Устя»

Кандидат сільськогосподарських наук

Народився 15 червня 1958 р. в с. Лугова Бершадського району Вінницької області. Після місцевої восьмирічки завершував навчання вже в Гайвороні, бо там випускникам середньої школи надавали ще й права водія і тракториста. Тож о шостій ранку щоразу поспішав на вузькоколіїний потяг, щоб дістатися до школи. Оскільки мати все життя пропрацювала в ланці, а батько присвятив життя тваринництву й роботі в майстерні, усі три сини змалку привчилися до нелегкої сільської праці. Тож Марущаки заслужили велику повагу й шану і дорожать цим понад усе.

Вищу освіту юнак здобував в Уманському сільськогосподарському інституті, де отримав знання високого рівня, що стали в нагоді упродовж фахового шляху. Після закінчення інституту в 1981 р. він уже не мріяв про роботу десь в іншому місці, крім Усті. Вабили сюди не лише рідні краї, але й авторитет тодішнього керівника місцевого господарства Василя Васильовича Палія, якого знали далеко за межами району. З ним пропрацював багато років, пізнавши чимало життєвої мудрості. Спочатку був агрономом дільниці, а потім — головним агрономом. Коли інші господарники приїздили на підприємство за досвідом, Павла Григоровича відзначали на численних нарадах, почали прислухатися до його думки. Він заслужив беззаперечний авторитет і в колективі, і в селі. За 16 років праці головним агрономом зробив великий внесок у рослинницьку галузь, що значно вплинуло на економічну стабільність господарства. Його навіть рекомендували на стажування в США, але, у зв'язку з сімейними обставинами, не зміг поїхати.

У 1997 р. земляки довірили П. Г. Марущаку господарство, обравши його на посаду директора ТОВ «Устя», яку обіймає донині. Він одразу увійшов у курс справ, адже знав управлінський процес, як і технологічний, досконало. Головною проблемою стало реформування сільгоспідприємства. Потрібно було самому налаштуватися на нові підходи, а також працівників господарства вчити й переконавати, як виконати роботу щонайкраще. Павло Григорович давно зробив висновок: з людьми треба працювати за будь-яких змін, вони є найбільш надійною опорою.

Господарник вважав за краще спершу поставити мету, а потім крок за кроком наближатися до неї, мовляв, якщо буде ціль, то будуть і результати. Він вивчав досвід господарювання, ведення тваринництва за кордоном — у Данії,

Голландії, Франції. Сьогодні на базі товариства нерідко проводять різні семінари з фахівцями навіть з інших областей.

Має керівник власну думку і щодо сіл загалом. Наголошує, що потрібно, аби в кожному селі, чи хоча б на два села, обов'язково була контора чи офісний центр — з відстані проблем сільського життя не помітиш. І в цьому випадку мешканці знали, кому довіряли. У полі зору П. Г. Марущака — низка питань, які він ефективно вирішує: медичне забезпечення, соціальні гарантії, захист тощо.

Крім того, активно займається наукою, цікавиться новими розробками в сільськогосподарському виробництві. Захистив кандидатську дисертацію в столичному Інституті землеробства на тему «Удосконалення елементів технології вирощування скоростиглих сортів сої в Правобережному Лісостепу України».

Обраний депутатом сільської та районної рад багатьох скликань. Є заступником голови комісії з питань АПК, реформування земельних відносин, охорони навколишнього природного середовища та благоустрою населених пунктів Бершадської районної ради.

Надав велику допомогу в електрифікації сіл Усті й Лугової, облаштуванні пункту тимчасового базування швидкої медичної допомоги в Усті, під його керівництвом товариство опікується проблемами людей, школи, дитсадка, інших установ, благоустроєм сіл. Підтримав ініціативу жителів про будівництво церкви в селі, й чимало вже зроблено. Почали ремонтувати дорогу в Усті, підготували кімнати для музею села в його центрі. До Павла Григоровича і сільський голова, і депутати, і селяни звертаються із пропозиціями щодо короткострокових програм і на перспективу.

Звичайно, на першому плані в керівника — допомога учасникам АТО на Сході держави. Разом із громадою допомагали односельчанам, яких там восьмеро. Чим могли, сприяли волонтерам, перераховуючи необхідні кошти й допомагаючи продукцією.

Через велику зайнятість в П. Г. Марущака не завжди залишається час на сім'ю. Дружина, Любов Іванівна, працює вчителем історії в місцевій школі. Подружжя має велику повагу в селі — за людяність, працьовитість, міцні знання, небайдужість до проблем односельців. Їхні дні сповнені турботою і про своїх дорослих дітей.